

31999Y0317(01)

17.3.1999

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

C 73/1

ACORD INTERINSTITUȚIONAL**din 22 decembrie 1998****privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare**

(1999/C 73/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI
COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Declarația nr. 39 privind calitatea redactării legislației comunitare, adoptată la 2 octombrie 1997 de Conferința interguvernamentală și anexată la Actul final al Tratatului de la Amsterdam,

întrucât:

- (1) redactarea actelor legislative comunitare în mod clar, simplu și precis este esențială pentru ca acestea să fie transparente și ușor de înțeles pentru public și agenții economici. De asemenea, aceasta constituie o condiție preliminară în vederea punerii în aplicare în mod corespunzător și a aplicării uniforme a legislației comunitare în statele membre;
- (2) conform jurisprudenței Curții de Justiție, principiul securității juridice, care face parte din ordinea juridică a Comunității, impune ca legislația comunitară să fie clară și precisă, iar aplicarea acesteia să fie previzibilă pentru justițiabili. Această cerință trebuie respectată cu și mai multă strictețe în cazul unui act care poate avea consecințe financiare și care poate impune obligații persoanelor particulare, astfel încât cei vizați să poată cunoaște exact amploarea obligațiilor pe care legislația comunitară le impune;
- (3) prin urmare, ar trebui să se adopte de comun acord orientări privind calitatea redactării legislației comunitare. Aceste orientări au rolul de a asigura îndrumarea instituțiilor comunitare atunci când adoptă acte cu putere de lege, precum și persoanelor din cadrul instituțiilor comunitare care sunt implicate în formularea și redactarea unor astfel de acte, fie în etapa textului inițial, fie în etapa în care se aduc diverse modificări textului pe parcursul procedurii legislative;
- (4) aceste orientări ar trebui însoțite de măsuri care să garanteze faptul că sunt aplicate în mod corespunzător, fiecare instituție urmând să adopte măsurile relevante pe care le va utiliza;

- (5) ar trebui consolidat rolul serviciilor juridice din cadrul instituțiilor, inclusiv rolul experților juriști/lingviști ai acestora, în ceea ce privește îmbunătățirea calității redactării actelor legislative comunitare;

- (6) aceste orientări sunt complementare eforturilor depuse de instituții pentru ca legislația comunitară să fie mai accesibilă și mai ușor de înțeles, în special prin intermediul codificării oficiale a actelor legislative, al reformării și simplificării textelor existente;

- (7) aceste orientări urmează a fi considerate ca instrumente de uz intern pentru instituții. Acestea nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic,

ADOPTĂ PREZENTELE ORIENTĂRI DE COMUN ACORD:

Principii generale

- (1) Actele legislative comunitare se redactează în mod clar, simplu și precis.
- (2) Modul de redactare a actelor comunitare este adecvat tipului de act în cauză și, în special, obligativității sau neobligativității acestuia (regulament, directivă, decizie, recomandare sau alt tip de act).
- (3) La redactarea actelor se ține seama de persoanele cărora urmează să li se aplice, pentru a le permite acestora să își identifice drepturile și obligațiile fără ambiguitate, precum și de persoanele care răspund de punerea în aplicare a actelor vizate.

- (4) Dispozițiile actelor sunt concise, iar conținutul acestora ar trebui să fie cât mai omogen posibil. Ar trebui să se evite articolele și tezele exagerat de lungi, formularea complicată inutilă și utilizarea excesivă a abrevierilor.
- (5) Pe tot parcursul procesului care urmărește adoptarea lor, proiectele de acte sunt formulate în termeni și structuri frazeologice care să respecte natura multilingvistică a legislației comunitare; conceptele și terminologia specifice unui anumit sistem juridic național urmează a fi utilizate cu precauție.
- (6) Terminologia utilizată într-un anumit act este consecventă atât în cadrul aceluiași act cât și cu actele care sunt deja în vigoare, mai ales în același domeniu.

Conceptele identice se exprimă în aceiași termeni și, în măsura în care este posibil, fără a devia de la sensul lor din limbajul comun, juridic sau tehnic.

- (13) După caz, se include un articol la începutul părții dispozitive pentru a defini obiectul și sfera de aplicare a actului.
- (14) Atunci când termenii utilizați în act nu sunt lipsiți de ambiguitate, aceștia ar trebui definiți împreună în același articol, la începutul actului. Definițiile nu conțin dispoziții normative autonome.
- (15) În măsura în care este posibil, partea dispozitivă are o structură standard (obiect și sferă de aplicare – definiții – drepturi și obligații – dispoziții prin care se conferă competențele de punere în aplicare – dispoziții procedurale – dispoziții de aplicare – dispoziții tranzitorii și finale).

Partea dispozitivă este împărțită în articole și, în funcție de lungimea și complexitatea acesteia, în titluri, capitole și secțiuni. Atunci când un articol conține o listă, fiecare element din listă ar trebui identificat printr-un număr sau o literă, mai degrabă decât o liniuță.

Diverse părți ale actelor

- (7) Toate actele comunitare cu aplicare generală se redactează conform unei structuri standard (titlu – preambul – parte dispozitivă – anexe, dacă este necesar).
- (8) Titlul unui act oferă o indicație cât mai succintă și mai completă posibil privind subiectul care să nu inducă cititorul în eroare în ceea ce privește conținutul părții dispozitive. După caz, titlul complet al unui act poate fi urmat de un titlu prescurtat.
- (9) Scopul referirilor este de a stabili baza legală a actului și etapele principale ale procedurii de adoptare a acestuia.
- (10) Scopul considerentelor este de a prezenta motivele concise care justifică principalele dispoziții din partea dispozitivă, fără a le reproduce sau a le parafraza. Acestea nu conțin dispoziții normative sau declarații politice.
- (11) Fiecare motiv se numerotează.
- (12) Partea dispozitivă a unui act obligatoriu nu cuprinde dispoziții fără natură normativă, cum ar fi dorințe sau declarații politice, sau dispoziții care reiau sau parafrazează pasaje sau articole din tratate, sau dispoziții care să reafirme dispoziții legale aflate deja în vigoare.

Actele nu cuprind dispoziții care să enunțe conținutul altor articole sau care reiau titlul actului.

Trimiterile interne și externe

- (16) Trimiterile la alte acte ar trebui limitate la minimum. Trimiterile indică precis actul sau dispoziția la care se referă. De asemenea, se evită trimiterile circulare (trimiteri la un act sau articol care conține el însuși o trimitere la dispoziția inițială) și trimiterile în serie (trimiteri la o dispoziție care trimite ea însăși la o altă dispoziție).
- (17) Dacă partea dispozitivă a unui act obligatoriu conține o trimitere la un act neobligatoriu, acesta nu devine obligatoriu în consecință. Dacă organismele care redactează textul doresc să transforme întregul conținut al actului neobligatoriu sau o parte a acestuia într-un act obligatoriu, atunci dispozițiile acestuia ar trebui reluate în textul actului obligatoriu în măsura în care este posibil.

Acte de modificare

- (18) Fiecare modificare a unui act se exprimă în mod clar. Modificările iau forma unui text care urmează să fie inserat în actul care trebuie modificat. Se preferă înlocuirea completă a dispozițiilor (a articolelor sau a subdiviziunilor articolelor) inserării sau eliminării separate a unor teze, expresii sau cuvinte.

Un act de modificare nu conține dispoziții de fond autonome care să nu fie inserate în actul care urmează să fie modificat.

- (19) Un act care nu are drept scop principal modificarea unui alt act poate prevedea, la sfârșit, modificări ale altor acte care constituie o consecință a modificărilor pe care le introduce. Atunci când modificările astfel determinate sunt de fond, ar trebui să se adopte un act de modificare distinct.

Dispoziții finale, abrogări și anexe

- (20) Dispozițiile care stabilesc date, termene, excepții, derogări și prelungiri, dispozițiile tranzitorii (în special cele care privesc efectele actului asupra situației existente) și dispozițiile finale (intrare în vigoare, termenul limită pentru transpunere și aplicarea în timp a actului) se redactează în termeni exacți.

Dispozițiile privind termenele limită de transpunere și aplicare a actelor specifică o dată exprimată ca zi/lună/an. În cazul directivelor, aceste termene se exprimă astfel încât să garanteze o perioadă corespunzătoare pentru transpunere.

- (21) Actele și dispozițiile caduce se abrogă în mod expres. Adoptarea unui nou act ar trebui să determine abrogarea în mod expres a oricărui act sau dispoziție care devin inaplicabile sau superflue având în vedere noul act.
- (22) Aspectele tehnice ale actului sunt cuprinse în anexe la care se fac trimiteri distincte în partea dispozitivă a actului și care nu pot prevedea nici un nou drept sau nici o nouă obligație care nu sunt prevăzute în partea dispozitivă.

Anexele se redactează conform unui format standardizat,

CONVIN ASUPRA URMĂTOARELOR DISPOZIȚII DE APLICARE:

Instituțiile iau măsuri privind organizarea lor internă pe care le consideră necesare pentru a se asigura că prezentele orientări se aplică în mod corespunzător.

În mod special, instituțiile:

- (a) dispun ca serviciile lor juridice să elaboreze, în termen de un an de la publicarea prezentelor orientări, un ghid practic comun pentru persoanele implicate în procesul de redactare a legislației;
- (b) își organizează procedurile interne respective astfel încât serviciile lor juridice, inclusiv experții lor juriști/lingviști, acționând fiecare pentru propria lor instituție, să poată face sugestii de redactare în timp util, în vederea aplicării prezentelor orientări;
- (c) favorizează crearea unor unități de redactare în cadrul organelor sau departamentelor din cadrul instituțiilor care sunt implicate în procesul legislativ;
- (d) se asigură de faptul că funcționarii lor și alți angajați beneficiază de formare în domeniul redactării de texte juridice, sensibilizându-i în mod special cu privire la efectele multilingvismului asupra calității procesului de redactare;
- (e) promovează cooperarea cu statele membre în vederea îmbunătățirii capacității de a înțelege considerentele speciale care urmează a fi luate în considerare la redactarea textelor;
- (f) încurajează dezvoltarea și perfecționarea instrumentelor informatice utilizate la redactarea textelor juridice;
- (g) favorizează colaborarea dintre departamentele lor respective care răspund de asigurarea calității procesului de redactare;
- (h) dispun ca serviciile lor juridice respective, acționând fiecare pentru instituția de care aparține, să elaboreze periodic un raport privind măsurile luate în aplicarea literelor (a)-(g).

Încheiat la Bruxelles, 22 decembrie 1998.

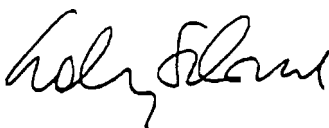
Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliul Uniunii Europene

Președintele

Pentru Comisia Comunităților
Europene

Președintele

